

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۱/۲۵

اسحاق نگارگر

بیچاره مردم افغانستان

آنجا که سرزمین صدرنگ اتهام است و آنجا که درباره درستی و نادرستی اتهامات هیچ بازخواستی نیست: بیچاره مردم افغانستان! باقبول صد درد سر رفتند و در صندوق های کاندیدان رای ریختند و همه امیدوار بودند که سیزده سال دوران وعده های دروغ را پشت سر می گذارند و صفحه ای تازه از تاریخ خود را بازمی گشایند و بعد از این دولتمردان در برابر مردم احساس مسئولیت خواهند کرد و بالاخره از پی یک شب دراز و تاریک صبحی روشن طلوع خواهد نمود. از همان روز های اول انتخابات سر و صدای تقلب در انتخابات نیز اوج گرفت و یک جناح، جناح دیگر را به تقلب گسترده متهم کرد و کمسیون انتخابات نیز از این اتهام بی بهره نماند. آری یک اتهام مطرح شده بود. این اتهام یا راست بود یا دروغ اما در هر صورت نیاز به تحقیق و پرس و پال داشت. اتهام پس از تحقیق و جست و جوی کافی یا باید تأیید می شد و یا باید تکذیب. ولی نه این شد و نه آن و به جای آن زمینه یک مداخله غیر لازم و غیر قانونی کشوری که پول داده بود و به همان دلیل خود را صاحب اختیار در امور کشوری که اشغال کرده بود میدانست، فرا خوانده شد و متأسفانه هر دو جناح مانند گوسپندان گرگی شده جرأت نکردند که تحقیق آن اتهام را مطرح می کردند و حقیقت را به میدان می آوردند ولی در عوض بلی صاحب گویان راه یک مصالحه را در پیش گرفتند. این مصالحه اگر بعد از کشف حقیقت ماجرا صورت می گرفت چندان بدی نداشت اما در حالی که هر دو طرف خود را برنده می پنداشتند و میخواستند که کیک کابینه را به صورت نصف لی و نصف لک (نیم ازمن و نیم از تو) تقسیم کنند این بالطبع بحران به وجود آوردن کابینه را ژرف تر و بحث انگیز تر میساخت که ساخت. در حالی که مردم از دولتی که به وجود می آمد، سرعت عمل و پاسخ دهی به مشکلات اساسی کشور را میخواستند و هر روز که از خواب بر می خاستند سرود معروف

بوی پلو میایه
آروس نو میایه

(از بالا او میایه)
خانه ره جارو کنین

را میخواندند بالاخره عروس نو از راه رسید اما چه عروسی — عروسی که اگر دیگر آرایش هایش را کنار بگذاریم حتی به لیسرین هم نمی ارزید. این کابینه که همه چیزش تقلبی بود در راه شورا باران بی اعتمادی بر سرش باریدن گرفت و همه چیزش را باخود برد. آن باران بی اعتمادی اتهام های تازه تر را باخود باز آورد. یکی از کاندید وزیران بر شورا اتهام زد که از وی پنجاه هزار دالر خواسته اند و بیش از چهارصد نفر را لست داده اند که در مربوطات وزارت خود به کار بگمارد. یکی از وزیران نیز چشم انترپول را غیل داده به کابینه پناه آورده بود و دیگری که تازه سالهای تین اجرایی را به دنبال گذاشته است برخلاف همه خانم ها که تلاش می ورزند درسال های عمر خود دندی زده ده تا پانزده سال خو درا جوانتر جلوه بدهند و برای این منظور از هفت هزار و هفت صد و هفتاد و هفت نیرنگ آرایشی کار میگیرند این بیچاره به خاطر گل روی وزارت بزرگترین اینار نموده و سن خود را بالا برده بود. باز یازده وزیر دیگر نیز در باره پاسپورت دوگانه خود سکوت کرده اند. حالا سوال اساسی این است که جناب رئیس جمهور و رئیس اجرائی از این موضوع خبر داشته اند و آنان نیز مهر سکوت بر لب زده اند یا آنان نیز از ماجرا بی خبر بوده اند. در صورت اول آنان نیز شریک گناه وزیران خود بوده اند و در صورت دوم برخلاف وعده ای که به مردم داده اند در انتخاب اشخاص دقت لازم نکرده اند. معمولاً قانون باید به صراحت و روشنی حرف بزند. اگر قانون گفته باشد که شورا می تواند به وزیر یا وزیران دو تابعیت نیز رای اعتماد بدهد بدبختانه در این صورت راه رشوت را برای وکیلان باز کرده است و تلویحاً می گوید: "وزیری که بتواند برای یک یا چند وکیل پنجاه هزار دالر رشوه بدهد می تواند بدون گفت و گو رای اعتماد بگیرد.

در جا های دیگر وقتی یکی به دیگران اتهام وارد می کند، آن اتهام را در برابر محکمه با صلاحیت باید ثابت کند و جرم متهم را آفتابی بسازد. تنها در همین صورت است که افراد نمی توانند بدون مسئولیت قانونی و اخلاقی بر دیگران تهمت بزنند و اگر اتهام تا مرحله ثبوت دنبال شود مردم میدانند که قانون نمرده است و بازخواست وجود دارد. به قول شیخ شیراز

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

نگفته ندارد کسی با تو کار ولیکن چو گفتمی دلیلش بیار

شاید جناب رئیس جمهور و رئیس اجرائی این کابینه را به اصطلاح برادران گُرد ما در عراق به صورت پیشمرگه به شورا فرستاده باشند تا به معاونین خود بفهمانند که وقتی آنان اشخاص مورد پسند خود را بر ما دو تن تحمیل می کنند خود مسؤلیت نپذیرفته شدن شان را در شورا نیز باید به دوش بگیرند. فاعتبروا یا اولی الابصار. پنجشنبه 22 جنوری 2015 برمنگهم برتانیه

سایر مقالات استاد نگارگر